

Præfatio Paschalis

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre: Te quidem, Dómine, omni témpore, sed in hac potissimum gloriósius prædicäre, cum Pascha nostrum immolátus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui ábstulit peccáta mundi. Qui mortem nostram moriéndo destrúxit et vitam resurgéndo reparávit. Et ideo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominationibus cumque omni milítia coeléstis exércitus hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes: Sanctus.

Communio

Surréxit Dóminus, et appáruit Petro, allelúia.
(Luc 24:34)

Postcommunio

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concordēs.

VELYKINĖ PREFACIJA

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga būtent Tave, Viešpatie, visą laiką, o ypač šią dieną – dar garbingiau šlovinti, nes mūsų Pascha yra paaukotas Kristus. Jis iš tiesų yra tikrasis Avinėlis, kuris panaikino pasaulio nuodėmes. Mirdamas Jis mūsų mirtį sugriovė, ir prisikeldamas gyvenimą atstatė. Todėl mes su Angelais ir Arkangelais, su Kunigaikštystėmis ir Viešpatystėmis, ir su visa dangiškųjų pulkų kariauna garbės himną tau giedame, nepaliaujamai sakydami: Šventas.

KOMUNIJA

Viešpats tikrai prisikėlė ir pasirodė Petrui, aleliuja. (Lk 24:34)

POSTKOMUNIJA

Viešpatie, įliek mums savosios meilės Dvasią, kad tuos, kuriuos sakramentais pasotinai, padarytum savojo gailestingumo dalininkais.

SCHOLA CANTORUM KAUNENSIS, ANNO 2025
www.grigaliskasgiedojimas.lt

Proprium Missæ DIE II INFRA OCTAVAM PASCHÆ ANTROJI VELYKŲ OKTAVOS DIENA

Introitus

Introdúxit vos Dóminus in terram fluéntem lac et mel, allelúia: et ut lex Dómini semper sit in ore vestro, allelúia, allelúia.

Ps. Confitémini Dómino et invocáte nomen eius: annuntiáte inter gentes ópera eius. (Exod 13:5; 13:9; Ps 104:1)

Collecta

Deus, qui sollemnitate pascháli, mundo remédia contulísti: pópulum tuum, quæsumus, coelésti dono proséquere; ut et perféctam libertátem consequi mereátur, et ad vitam proficiat sempitérnam.

Epístola

Léctio Actuum Apostólorum (Act 10, 37-43)
In diébus illis: Stans Petrus in médio plebis, dixit: Viri fratres, vos scitis, quod factum est verbum per univérsam ludæam: incípiens enim a Galilæa, post baptísmum, quod prædicávit Ioánnes, Iesum a Názareth: quómodo unxit eum Deus Spíritu Sancto et virtúte, qui pertránsiit beneficiéndo, et sanándo omnes opprésos a diábolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium, quæ fecit in regiône ludæórum et Ierúsalem, quem occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die, et dedit eum maniféstum fieri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo: nobis, qui manducávimus et bíbimus cum illo, postquam resurréxit a mórtuis. Et præcépit nobis prædicäre pópulo et testificári, quia ipse est, qui constitútus est a Deo iudex vivórum et mortuórum. Huic omnes Prophétæ testimónium pérhibent, remissionem peccatórum accíperē per nomen eius omnes, qui credunt in eum.

INTROITAS

Viešpats atves tave į kraštą, tekantį pienu ir medumi, aleliuja, kad Viešpaties mokymas būtų tavo burnoje, aleliuja, aleliuja.

Ps. Dėkokite Viešpačiui, šaukitės jo vardo, skelbkite jo darbus tautoms (Iš 13:5; 13:9; Ps 104:1)

KOLEKTA

Dieve, kuris Velykų iškilme atnešei pasauliui išgydymą. Prašome savo tautą dangiškoms dovanomis apdovanok, kad ir tobulą laisvę pasiekti būtų verti, ir gautų amžinąjį gyvenimą.

EPISTOLĖ

Skaitinys iš Apaštaly darbų (Apd 10, 37-43)
Anomis dienomis Petras stovėdamas minios viduryje kalbėjo: Jūs žinote, kas yra įvykę visoje Judėjoje, pradedant nuo Galilėjos, po Jono skelbtojo krikšto. Kalbama apie Jėzų iš Nazareto, kaip Dievas jį patepė Šventąja Dvasia ir galybe, kaip jis vaikščiojo, darydamas gera ir gydydamas visus velnio pavergtuosius, nes Dievas buvo su juo. Mes esame liudytojai visko, ką jis yra padaręs žydų šalyje ir Jeruzalėje. Jį nužudė pakabindami ant medžio. Tačiau trečią dieną Dievas jį prikėlė ir leido jam pasirodyti, beje, ne visai tautai, o Dievo iš anksto paskirtiems liudytojams, būtent mums, kurie su juo valgėme ir gėrėme, jam prisikėlus iš numirusių. Jis mums įsakė skelbti tautai ir liudyti, kad jis yra Dievo paskirtasis gyvųjų ir mirusiųjų teisėjas. Apie jį visi pranašai liudija, kad kiekvienas, kas jį tiki, gauna jo vardu nuodėmių atleidimą“.

Graduale

Hæc dies, quam fecit Dóminus: exultémus et lætémur in ea.
V. Dicat nunc Israël, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia eius. (Ps. 117:24; 117:2)

Alleluia

Allelúia, allelúia. Angelus Dómini descéndit de cœlo: et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum. (Matt 28:2)

Sequentia

Víctimæ pascháli laudes ímmolent Christiáni. Agnus rédemit oves: Christus ínnocens Patri reconciliávit peccatóres.
Mors et vita duéllo conflixére mirándo: dux vitæ mórtuus regnat vivus.
Dic nobis, María, quid vidísti in via?
Sepúlcrum Christi vivéntis et glóriam vidi resurgéntis.
Angélicos testes, sudárium et vestes.
Surréxit Christus, spes mea: præcédet vos in Galilaeam.
Scimus Christum surrexísse a mórtuis vere: tu nobis, victor Rex, miserére. Amen. Allelúia.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélíi secundum Lucam (Luc. 24:13-35)
In illo témpore: Duo ex discíplis Iesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Ierúsalem, nómine Emmaus. Et ipsi loquebántur ad ínvicem de his ómnibus, quæ accíderant. Et factum est, dum fabularéntur et secum quærerent: et ipse Iesus appropínquans ibat cum illis: óculi autem illórum tenebántur, ne eum agnóscerent. Et ait ad illos: Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes, et estis tristes? Et respóndens unus, cui nomen Cléophas, dixit ei: Tu solus peregrínus es in Ierúsalem, et non cognovísti, quæ facta sunt in illa his diébus? Quibus ille dixit: Quæ? Et dixérunt: De Iesu Nazaréno, qui fuit vir Prophéta

GRADUALAS

Štai diena, kurią sutvėrė Viešpats; šokinėkime iš džiaugsmo ir linksminkimės.
V. Tesako Izraelis: „Jo gailėstingumas amžinas“, aleliuja. (Ps. 117:24; 117:2)

ALELIUJA

Aleliuja, aleliuja. Viešpaties angelas nužengė iš dangaus, nurito šalin akmenį ir atsisėdo ant jo. (Mt 28:2)

SEKVENCIJA

Velykų aukai gyrius teaukoja krikščionys.
Avinėlis atpirko avis; nekaltasis Kristus sutaikė nusidėjėlius su Tėvu.
Mirtis ir gyvenimas susikovė nuostabiame mūšyje; gyvenimo valdovas mirė, [ir dabar jau] gyvas karaliauja.
Pasakyk mums, Marija, ką pamatei kelionėje?
Pamačiau Gyvojo Kristaus kapą ir prisikeliančiojo garbę liudijančius angelus, drobulę ir drabužius.
Kristus, manoji viltis, prisikėlė; ankščiau už savuosius įžengė į Galilėją.
Žinome, kad Kristus tikrai prisikėlė iš numirusiųjų – tu, Karaliau nugalėtojau, pasigailėk mūsų. Amen. Aleliuja.

EVANGELIJA

Šventosios Evangelijos pagal Luką tęsinys (Lk 24:13-35)
Anuo metu tą pačią dieną du [mokiniai] keliavo į kaimą už šešiasdešimties stadijų nuo Jeruzalės, vadinamą Emausu. Jie kalbėjosi apie visus tuos įvykius. Jiems taip besikalbant ir besiginčijant, prisiartino pats Jėzus ir ėjo kartu. Jų akys buvo lyg migla aptrauktos, ir jie nepažino jo. O Jėzus paklausė: „Apie ką kalbate eidami keliu?“ Tie nuliūdę sustojo. Vienas iš jų, vardu Kleopas, atsakė jam: „Nejaugi tu būsi vienintelis ateivis Jeruzalėje, nežinantis, kas joje šiomis dienomis atsitiko!“ Jėzus paklausė: „O kas gi?“ Jie tarė jam: „Su Jėzumi Nazarėnu, kuris buvo pranašas, galingas darbais ir

potens in ópere et sermóne, coram Deo et omni pópulo: et quómodo eum tradidérunt summi sacerdótes et príncipes nostri in damnatiónem mortis, et crucifixerunt eum. Nos autem sperabámus, quia ipse esset redemptúrus Israël: et nunc super hæc ómnia tértia dies est hódie, quod hæc facta sunt. Sed et mulíeres quædam ex nostris terruérunt nos, quæ ante lucem fuérunt ad monuméntum, et, non invénto córpore eius, venérunt, dicéntes se étiam visiónem Angelórum vidísse, qui dicunt eum vívere. Et abiérunt quidam ex nostris ad monuméntum: et ita invenérunt, sicut mulíeres dixérunt, ipsum vero non invenérunt. Et ipse dixit ad eos: O stulti et tardi corde ad credéndum in ómnibus, quæ locúti sunt Prophætæ! Nonne hæc opórtuit pati Christum, et ita intráre in glóriam suam? Et incípiens a Móyse et ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris, quæ de ipso erant. Et appropinquavérunt castélló, quo ibant: et ipse se finxit lóngius ire. Et coëgérunt illum, dicéntes: Mane nobiscum, quóniam advesperáscit et inclináta est iam dies. Et intrávit cum illis. Et factum est, dum recumberet cum eis, accépit panem, et benedíxit, ac fregit, et porrigébat illis. Et apérti sunt óculi eórum, et cognovérunt eum: et ipse evánuit ex óculis eórum. Et dixérunt ad ínvicem: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur in via, et aperíret nobis Scriptúras? Et surgéntes eádem hora regréssi sunt in Ierúsalem: et invenérunt congregátas undecim, et eos, qui cum illis erant, dicéntes: Quod surréxit Dóminus vere, et appáruit Simóni. Et ipsi narrábant, quæ gesta erant in via: et quómodo cognovérunt eum in fractiône panis.

Offertorium

Angelus Dómini descéndit de cœlo, et dixit muliéribus: Quem quæritis, surréxit, sicut dixit, allelúia. (Matt 28:2; 28:5-6)

Secreta

Súscipe, quæsumus, Dómine, preces pópuli tui cum oblatiόνibus hostiárum: ut, paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, proficiant.

žodžiais Dievo ir visos tautos akyse. Aukštieji kunigai ir mūsų vadovai pareikalavo jam mirties baismės ir atidavė jį nukryžiuoti. O mes tikėjomės, kad jis atpirksiąs Izraelį. Dabar po viso to jau trečia diena, kaip tai atsitiko. Be to, kai kurios mūsų šėkės moterys mums uždavė naujų rūpesčių. Anksti rytą jos buvo nuėjusios pažiūrėti kapo ir nerado jo kūno. Jos sugrįžo ir papasakojo regėjusios pasirodžiusius angelus, kurie sakė Jėzų esant gyvą. Kai kurie iš mūsų šėkių buvo nuėję pas kapą ir rado viską, kaip moterys sakė, bet jo paties nematė“. Jėzus jiems tarė: „O jūs, neišmanėliai! Kokios nerangios jūsų širdys tikėti tuo, ką yra skelbė pranašai! Argi Mesijas neturėjo viso to iškentėti ir žengti į savo garbę?!“ Ir, pradėjęs nuo Mozės, primindamas visus pranašus, jis aiškino jiems, kas visuose Raštuose apie jį pasakyta. Jie prisiartino prie kaimo, į kurį keliavo, o Jėzus dėjosi einąs toliau. Bet jie privertė jį pasilikti, prašydami: „Pasilik su mumis! Jau vakaras arti, diena jau besibaigianti...“ Tuomet jis užsuko pas juos. Vakarieniaudamas su jais prie stalo, paėmė duoną, sukalbėjo palaiminimą, laužė ir davė jiems. Tada jų akys atsivėrė, ir jie pažino Jėzų, bet jis pranyko jiems iš akių. O jie kalbėjo: „Argi mūsų širdys nebuvo užsidegusios, kai jis kelyje mums kalbėjo ir atvėrė Raštų prasmę?“ Jie tuo pat pakilo ir sugrįžo į Jeruzalę. Ten rado susirinkusius Vienuolika su savo draugais, kurie sakė: „Viešpats tikrai prisikėlė ir pasirodė Simonui“. O jie papasakojo, kas jiems atsitiko kelyje ir kaip jie pažino Jėzų, kai jis laužė duoną.

OFERTORIUMAS

Viešpaties angelas nužengė iš dangaus ir tarė moterims: Tas, kurio ieškote, prisikėlė, kaip buvo sakęs, aleliuja. (Mt 28:2; 28:5-6)

SEKRETA

Prašome, Viešpatie: priimk savo tautos maldas kartu su aukų atnašomis, kad visa tai, pašventinta velykiniais slėpiniais, tau veikiant, pasitarnautų kaip amžinybės vaistas.